

2. Diện tích Hiệp Định Élysée

Giới Pháp quân sự nhằm tiêu diệt Việt Minh mới ngày mới tiêu mòn hy vọng. Trong khi đó liên quân các nước như Phi Luật Tân, Miến Điện (Burma – DCVOnline), Nam Dương và cuối cùng là Ấn Độ, Pa-kít-tăng (Pakistan - DCVOnline) cũng thu hồi đất đai của họ.

Bắt đầu, tìm kiếm giải pháp chính trị với Việt Minh

Tình hình quân sự không sáng sủa và xu hướng giải quyết các nước quanh vùng buộc toàn quyền Bollaert phải có một hành động cụ thể. Vì thế, ông Bollaert đã đưa ra giải pháp vẫn giữ hòa bình, ngừng bắn với Việt Minh.

Trong một bài diễn văn ở Hà Nội, Bollaert đã gián tiếp nói tới một cuộc ngừng bắn một phía (trêve unilatéral) có hiệu lực vào tháng 8. Đó cũng là lập trường của De Gaulle vào năm 1948. De Gaulle không muốn như ra một chút xíu gì cho Việt Nam cũng như ngừng thu hồi của Pháp ở Phi Châu... Mọi suy nghĩ, quyết định của De Gaulle đều tiêu cực, bế tắc. De Gaulle không ngừng bắt bớ đi tù và cho rảnh, xem Nam Kỳ là thuộc địa của Pháp từ năm 1864. Đó là một hành động của nước Pháp. Đó là đi ngược lại yêu sách ngừng bắn của De Gaulle. Jean Lacouture đã nhận xét về De Gaulle:

Le général a bloqué les issues

(Trích Hồ Chí Minh, Jean Lacouture, trang 150). Đi tới ngừng đã ngăn chặn mọi lối thoát. De Gaulle, con người hùng của ngày 18/06 còn công nhận họ nói rằng:

Đi tới ngừng làm một thất bại của Pháp thì sự sụp đổ của nó đã có sẵn từ trước.

Nhưng khi ông Pignon lên thay thế ông Bollaert, nhưng bất kỳ khó khăn nào đã có thể được khai thông. Đi tới M. Jefferson Caffery cũng cho biết ông tán đồng quan điểm của nước Pháp mà ngừng họ nhận ra đi với Việt Nam.

Cho nên, đi với người Pháp ở Đông Dương, chỉ có một thể Hòa bình trong “dans le cadre de l’union française”. Hòa bình trong khuôn khổ liên hiệp Pháp. Đi tới thế, Bollaert công nhận đi tới đi là ông Paul Mus bí mật gặp phía bên kia.

Paul Mus là người của De Gaulle gửi sang Việt Nam từ 1945, công việc cho người Leclerc, cho đô đốc Argenlieu và cuối cùng cho toàn quyền Bollaert. Ông đã bí mật nhẩy dù xuống vùng Việt Minh trở nên đóng góp thặng dư thặng dư chi phí tranh.

Paul Mus
Ngußn: Les Indes savantes

Paul Mus đã tiếp xúc với Hoàng Minh Giám, đi đến Việt Minh và tiếp xúc bí mật với cả Hồ Chí Minh nữa. Paul Mus đưa ra một số đề nghị cho phía Việt Minh như chấm dứt các cuộc kháng hành động gây chiến hay kháng bß, giao nộp vũ khí và để cho quân đội Pháp đi lại tự do và trao trả tù binh. Bollaert vẫn giữ liên lạc với Hồ Chí Minh và hy vọng có thể giải quyết chiến tranh trong đó không có người thắng, kẻ bại. Theo Jean Lacouture, Paul Mus đã gặp Hồ Chí Minh tại một biệt thự ở Thái Nguyên, một vùng núi đá vôi với những dãy đồi, rất đẹp cho việc phòng thủ, ở cách Hà Nội 130 kilô mét. Ông có cảm tình với Việt Minh và Hồ Chí Minh. Ông cũng là tác giả 2 cuốn sách: Sociologie d’une guerre và Ho Chi Minh, Le Viet Nam l’Asie) Trong dịp gặp gỡ này, Hồ Chí Minh đã nói rằng: *Dans l’union française, il n’y a pas de place pour les lâches, si j’acceptais ces conditions, j’en serai un* (Trích Hồ Chí Minh, Jean Lacouture, trang 161) ở trong khi Liên Hiệp Pháp, không có chỗ cho những kẻ hèn nhát. Nếu tôi chấp nhận những điều kiện này, tôi sẽ là một trong những kẻ hèn nhát.

Thật vậy trong việc thông qua thuyết, thì đó Paul Mus rút lui khỏi chính trị

Phản ứng của Việt Minh qua bề ngoài ngoại giao là Hoàng Minh Giám như sau: *Độc lập mà không có quân đội và không có người giao thì vô nghĩa.*

Hoàng Minh Giám nói thêm:

Nếu Pháp phải nhìn nhận một cách rõ ràng việc thông qua hiệp định và độc lập cho Việt Nam và máu của người Pháp cũng như Việt Nam sẽ không còn chảy ra nữa.

Ngày 15 tháng 9, Việt Minh trả lời chính thức những lời kêu gọi của Toàn quyền Bollaert bằng sự từ chối, vì cho là quá thấp.

Về phía người Mỹ thì, kể từ sau thất bại chiến tranh, kẻ thù truyền kiếp của họ là cộng sản. Buckley, đi đến OSS đã nói rằng với Bộ Ngoại giao Mỹ ông nói cho biết tiến trình nào đưa tới nền độc lập cho Việt Nam, chỉ với một điều kiện mà thôi: không có người cộng sản trong đó. Vào năm 1946, Trưởng Bộ Ngoại giao Mỹ qua Marshall để “mua Bộ

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Đôi” với dollars, đó thì tôi lập một liên minh chống Cộng Sản dài tới Trung Hoa sang Việt Nam. Bởi đó lúc bấy giờ vẫn còn là con số không, không đáng xu dính túi, vì người Pháp còn với tay ra mong muốn nói chuyện với Việt Minh. Vậy mà Bởi đó đã nói KHÔNG với Marshall. Tôi sao Bởi đó nói không? Trong Hồi ký của ông, ông không nhắc tới truy vấn này. Giả dụ Bởi đó nói có thì tình thế Việt Nam chung cuộc sẽ ra sao? Một câu hỏi, Một đã vì nên trở cho Pháp khoảng 80% tổng phí chiến tranh Việt Nam

kể từ 1950-1954. Một chi viện cho Pháp 500 triệu đô la mỗi năm để mua súng tới hàng, tàu chiến, hàng công nghệ qua trung gian cơ quan American Military Assistance Advisory Group (MAAG). Riêng năm 1953, do sự đòi hỏi của Pháp, Một viện trợ thêm 385 triệu mà kim cho kế hoạch Henri Navarre nhằm bắt buộc Việt Minh phải rút lui khỏi miền Bắc, đánh trả để chia chiến thắng vì du kích chiến.

Số viện trợ cho Pháp của người Mỹ rõ ràng coi cuộc chiến tranh Đông Dương là thành chiến tranh mang tên mình: chiến tranh ý thức hệ.

Đến tận đây tôi dừng lại

Phan Bollaert cho thấy rằng lá bài Hồ Chí Minh không tin tưởng được của. Ngày 15/05/1947, toàn Quyền Phan Bollaert đến Hà Nội và cho thấy là người Pháp sẵn sàng trao trả độc lập cho Việt Nam trong khuôn khổ Liên Hiệp Pháp. Ông tuyên bố không chấp nhận một điều kiện nào (ám chỉ Việt Minh) mà chấp nhận một điều kiện duy nhất là Bởi đó.

Lá bài Bởi đó đã thành hình và nay có giá trong bài cơ chế chính trị như vậy.

Phan Việt Minh hẳn có một câu hỏi liên quan tới hòa bình không trả lời khi có giấy pháp lá bài Bởi đó không? Thử nói mà nói, với phương diện lý thuyết, hẳn tranh đấu cho một lý tưởng công sản nhưng thực tế mà chiêu bài dân tộc chủ nghĩa là một cách tuyên truyền nhất thời và có hiệu quả. Cho nên, khó có thể nói tới một sự ngưng ngưng bắn, sự ngưng chung hòa bình trong khuôn khổ Liên Hiệp Pháp?

Hình như một mục đích cao hơn những điều kiện mà Bollaert có thể dâng cho họ.

Nay thì ông Bollaert đã nói với Bởi đó rằng, thưa các anh Hồ Long cần được tôn trọng và xin mời Ngài với Việt Nam để nắm lấy quy định hành. Và nếu ông Hồ Chí Minh muốn chấp nhận một điều gì với người Pháp, chính Ngài là người mà hãy sẵn sàng phải chấp nhận.

Vì thế, Bởi đó là giấy pháp cuối cùng mà người Pháp hy vọng ông. Đã đến lúc Bollaert và Bởi đó tìm gặp nhau. Và hai người đã gặp nhau vào ngày 6 tháng 12, 1948. Hiệp Định Élysée sau đó đã được ký kết giữa Bởi đó và người Pháp.

Nói tóm lại điều này là trong cuộc đánh bại này, Bởi đó đã đòi hỏi được hai điều mà Hồ Chí Minh phải một nhu cầu công sản cũng không được thực hiện. Đó là việc chấp nhận ba kế và độc lập cho Việt Nam

mà Hồ Chí Minh trước đây đã thốt bực cay đắng không được thực hiện những Fontainebleau

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Bồ Đào Nha hành động với: “Le Viet Minh n’est donc plus dans la course”. Việt Minh không còn có vai trò nào trong cuộc chạy đua này nữa. (Hội ký Bồ Đào Nha, trang 183).

Phản Bồ Đào Nha, ông vẫn quy định lợi ích cho tất cả các quốc gia trong tay không có mặt để Bồ Đào Nha quy định lập và thông quyết cho Việt Nam.

Và ngày 5 tháng 6, 1948, ông Bollaert, đi đến cho nước Pháp và đi thông Nguyễn Văn Xuân, đi đến Bồ Đào Nha đã ký một bản tuyên bố chung với vua Hồ Long, trong đó có hai bên đồng ý:

Nước Pháp nhìn nhận một cách long trọng nước cộng hòa Việt Nam. Về phía Việt Nam công nhận sát nhập vào Liên Hiệp Pháp với tất cả các mặt quốc gia hội viên, hợp tác với Pháp.

Nước cộng hòa Việt Nam chỉ còn tùy thuộc vào một điều kiện là ở trong Liên hiệp Pháp.

Việt Nam chấp nhận tôn trọng những quy định của người Pháp ở Việt Nam và Bồ Đào Nha tôn trọng các nguyên tắc dân chủ và sẵn sàng hợp tác với các quốc gia trong Pháp cho nhu cầu kinh tế và nội địa của Việt Nam.

Sau khi đã thiết lập được một chính quyền tạm thời thì đi đến hai bên sẵn sàng dàn xếp cho các vấn đề văn hóa, ngoại giao, quân sự, kinh tế, tài chính và kế thừa.

Ông Bồ Đào Nha và người Pháp đều hài lòng với tiến trình trao trả độc lập và thông quyết cho Việt Nam

Nhưng chính Bồ Đào Nha cũng nhìn nhận:

Je suis assez satisfait Certes, ce n’est pas le succès total, et en fait, il n’y a rien de définitif.

Mais J’ai obtenu ce qui avait été refusé au Viet Minh. Les mots d’indépendance et d’unité ont été officiellement enregistrés

(Trích Bồ Đào Nha, trang 204) tạm dịch: “Tôi cũng tạm hài lòng. Chắc chắn đây không phải là một thành công hoàn toàn, vì vậy chắc chắn có gì là chắc chắn. Nhưng tôi đã đạt được điều mà Việt Minh Bồ Đào Nha Pháp từ chối. Nhưng chắc chắn lập và thông quyết đã được chính thức ghi nhận.”

Lập trình người Pháp là rõ ràng, chỉ thông qua chính thức với Bồ Đào Nha mà không với Hồ Chí Minh. Nhưng trên thực tế, thái độ người Pháp như thế có thể nào là nguyên do đưa ra từ bất cứ một con đường đưa ra từ những biến và hòa bình với Việt Minh không?

Trên thực tế, ở Sài Gòn, chính phủ của Thủ tướng Nguyễn Văn Xuân không có quy định hành gì cả. Không có tiền, không có quân đội, không có cảnh sát. Mọi truy vấn đều thu về vào nền hành chính của Pháp cả. Việt Minh có thể nói rằng thủ tướng Nguyễn Văn Xuân chỉ là tay sai nằm trong tay người Pháp.

Mao Trạch Đông làm cho Bồ Đào Nha Kinh

Và mặt đi đến liên quan đến hiệp định Élysée đã thay đổi đột ngột. Mao Trạch Đông đã vào Bồ Đào Nha ngày 22 tháng giêng 1949. Đó là sự đe dọa trực tiếp của Mao Trạch Đông đi với người Pháp ở Việt Nam.

Mọi lo ngại của người Pháp đi với đi đến liên quan xảy ra ở biên giới Việt Trung có lý do của nó: Hà

Nhìn Lại Hiệp Định Elysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc
Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Nhà tôi có thêm vài cánh.

Một ủy ban hỗn hợp của Pháp đã thành hình vào ngày 12 tháng Hai để nghiên cứu những vấn đề đã được thừa nhận giữa Pháp và Việt Nam tại vịnh Hải Long. Phía người Pháp có ông M. Herzog, trưởng phái đoàn cùng các ông Marolles, Pereyra, Raymond, Risterruci. Thêm vào đó là các chuyên viên như Gonon và tài chánh, Anziani và kinh tế, Torre và kỹ thuật, Dannau và vấn đề văn hóa và đại tá Brébisson và các vấn đề quân sự.

Và sau đó thì hiệp định Elysée đã được ký kết giữa Bộ Ngoại và Tổng thống Sauriol.

Bộ Ngoại quy định những nội dung. Và cũng như người Pháp, ông lo ngại sự xuất hiện của quân đội Mao Trạch Đông đang rình rập ở phía Bắc.

Phải chăng, việc Mao Trạch Đông xuất hiện ở phía Bắc như một mối đe dọa đã là nguyên nhân cho sự ra đời Hiệp định Elysée? Một phần là như vậy.

Ngày 8 tháng 3, 1949, một buổi ký kết long trọng đã được tổ chức tại điện Elysée giữa Tổng thống Pháp Vincent Auriol và cựu hoàng Bộ Ngoại. Ngoài Tổng thống Pháp còn có Thủ tướng Queuille và một số bộ trưởng Pháp tham dự. Phía Việt Nam, bên cạnh cựu hoàng Bộ Ngoại còn có quý ông Hoàng thân Vĩnh Cận, Hoàng thân Bộ Lạc cùng với hai ông Trần Văn Hữu và Nguyễn Mạnh Đôn.

Bên Hiệp định này rất quan trọng vì liên đến ưu tiên Việt Nam được độc lập và thống nhất lãnh thổ, trong đó Nam Kỳ được trả về cho Việt Nam

. (
 2
)

Giữa pháp Bộ Ngoại được đón tiếp những người Việt Nam phần đã được trả về cho Việt Nam.

Những tình hình chính trị và quân sự giữa Nam phần và Bắc phần có sự khác biệt lớn. Ở Nam phần: yên tĩnh và ổn định. Nhà tôi đây tướng Boyer de Latour với con số 35 ngàn lính chính quy cùng với kho súng 20 chục ngàn dân vũ, còn lại là lính của Cao Đài, Hòa Hảo. Vả mà xem ra áp lực của Việt Minh không đáng kể so với Bắc phần và Trung phần. Chiếm thu thập địa điểm tướng Latour là xây dựng các đồn bót dọc theo các quốc lộ để giữ an ninh và liên lạc với quân đội.

Cho nên, nếu chúng ta có Nam Phần thì người Pháp chắc không cần đến một thời Hiệp định Elysée như thế.

Ở đây, có thể nói đó là cuộc chiến của các đồn bót (Guerre des postes). Mọi giấy liên lạc sẽ còn là tầm yếu mà trên của súng đại bác tại các đồn bót và một máy vô tuyến đơn. Một liên lạc vô tuyến kỹ thuật đồn bót yếu ớt.

Đó là một cuộc chiến không ranh giới và dai dẳng chắc không phải chỉ ở phía Nam mà còn ở phía Bắc nữa.

Cho nên cuộc chiến này phần lớn thuộc về phía Bắc. Ai làm chủ miền Bắc thì thống trị về phía đó.

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Vì thế, các địa danh như Hòa Bình, Lạng Sơn, Cao Bằng, Na Sắn ở phía Bắc sẽ là những yêu cầu quy định để những người Pháp tìm ra một giải pháp cho chiến tranh Việt Nam: giải pháp Bơ Đơ.

Giải Pháp Bơ Đơ

Tuy nhiên, thực tế để đạt được Hiệp Định này thật là khó khăn vì chính phủ Pháp phải thành lập một Quốc Hội để đàm phán với Nam Kỳ gồm các đại diện Pháp và Việt Nam. Kết quả bất ngờ là có 25 phiếu ủng hộ sáng kiến và 25 phiếu ủng hộ sáng kiến. (3)

Nghe tin xấu này, cựu hoàng Bơ Đơ đã hủy chuyến bay không vận của mình.

Chính phủ Pháp phải cử cựu cố vấn Pignon bay sang Sài Gòn. Đến ngày 23 tháng 10, Quốc Hội để đàm phán ngừng họp để bầu lại. Kết quả lần này có 45 phiếu ủng hộ sáng kiến cho Việt Nam và chỉ có 5 phiếu ủng hộ sáng kiến.

Với thành quả đó coi như chính phủ Pháp đã trao trả độc lập cho Việt Nam và để những người này đã được thông tin.

Sau đó, Bơ Đơ mới quy định để đáp máy bay vận chuyển của sau 3 năm xa cách.

Đến ngày 13, 14, 15 tháng 06, 1949, Bơ Đơ xuống Sài Gòn để chia ba ngày lịch sử này. Chúng tôi xin tóm tắt giải thích về những nội dung tài liệu và biên bản này như các bài tiếp theo thu thập, các bài diễn văn của Bơ Đơ cũng như của Thủ tướng hay các đại diện Pháp ở Việt Nam. Đáng chú ý cũng xin giải thích về những điểm tiến bộ của Hiệp Định cũng như nội dung của bản Hiệp Định 08/03 thông qua những điểm mà đáng kể của Cộng Sản Việt Nam đã có tình hình đi không như cũ.

Khi Bản Hiệp Định được ký kết thì Hồ Chí Minh gay gắt gọi Bơ Đơ là bọn "bù nhìn" (fantoche), lên án thể hiện những người Xuân đáng thối gia tăng khủng bố và ngay cả chôn sống người.

Thực vậy, trong lịch sử tranh đấu dành độc lập cho Việt Nam trong thế kỷ 20, có đến hai lần chính phủ Việt Nam tuyên bố độc lập. Những người Cộng Sản chỉ nhận và ăn mừng Bản Tuyên Ngôn Độc Lập ngày 2 tháng 9 năm 1945 do Hồ Chí Minh đọc tại Ba Đình mà không hề nhận ra, trước đó, lần đầu tiên, Bơ Đơ đã tuyên bố Việt Nam độc lập và thông qua vào ngày 11 tháng 3 năm 1945, khi có cuộc đảo chính của Nhật. Nội dung câu tuyên bố của Bơ Đơ được ông Trần Trọng Kim nhận ra như sau:

Trước kia những người Pháp giải quyết những người của ta, nay đã không giải quyết những người của ta, để quân Nhật đánh đổ, vậy những người đi trong Hiệp Định của năm 1884 không có hiệu quả nào, nên Bộ Thủ tướng Thủ đã tiêu hủy hiệp định của họ. Trước phải đóng vai trò trung gian vì của những người và lập chính phủ để đại phó mọi việc. Trước kia, những người mình chia độc lập. Nay có các hội, tuy chia phần độc lập hẳn, nhưng mình cũng phải ra có một cách để độc lập. Nếu không có chính phủ thì người Nhật bỏ mình bỏ thể, tất cả lập cách cai trị theo thể lệ nhà binh rồi thì cho những người của ta. Vậy nên

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

ông nên vì nghĩa vì cả thành lập một chính phủ để lo vì cả nước

(Trích *Một cơn gió bụi*, Lưu Thiện Trần Trọng Kim, nxb Vĩnh Sơn, 1969, tr 490)

Trong ba ngày lịch sử đón tiếp cựu hoàng Bảo Đại, bài diễn văn của ông Tổng trưởng Trần Văn Hữu xác nhận:

Những bước chân chí dũng lòng của Hoàng Thế Tông mới có thể Hiệp định với nhà Hồ Long, ngày 5 tháng 6, 1948. Đó là lần đầu tiên Pháp quyết định nhìn nhận sự độc lập nước Việt Nam trong Liên Hiệp Pháp.

Cũng như sự kính nghiêm quang minh của Hoàng Thế Tông mới nảy ra thể ký kết Hiệp định Élysée, ngày mùng 8 tháng 3 đúng ngày lịch 1949. Trong ngày, chính phủ Pháp giao các sự nhượng bộ quy định cho Việt Nam các quyền hành về chính trị, kinh tế, lý tài, binh bị, ngoại giao của một nước độc lập.

Bài diễn văn của ông Cao Kỳ Pignon cũng nói đến:

Một hành động to tát vừa hoàn thành, chúng ta đang đứng trước một xứ Nam Kỳ mới. Tàu Hoàng Thế Tông, ngày mai chúng ta sẽ chia nhau những đũa chua chát và những sự tàn nhẫn, những tội có thể bỏ đi cùng Hoàng Thế Tông rằng sự tin cậy của chúng ta đi trên con đường của chính lý và công lý cùng với sự quên hết các quyền lợi riêng, để duy trì ý chí của những quy định, một đũa kiêu hãnh cho sự thịnh vượng chung. Chúng ta đã có sự kiện, với Hiệp định 8 tháng 3, một khí cụ có thể giải quyết thỏa mãn các vấn đề nguyên tắc chính yếu. Bây giờ đến những sự thất bại hi vọng mà chúng ta phải lo lắng với tất cả những quy định, sáng suốt và thiển ý của chúng ta.

Bài diễn văn của cựu hoàng Bảo Đại tóm tắt những ý chính như sau:

Hiệp Định 8 tháng 3, 1949 mà tôi đã ký cùng Tổng Trưởng Auriant có thể coi là bước khai sinh cho nước Việt Nam độc lập. Ngày nay, mới vì sự xảy ra trong thế giới khi vượt quá giới hạn một quốc gia, để những hợp với tình hình quốc tế mới, nước Việt Nam nhận gia nhập khối Liên Hiệp Pháp để chung phần vào một vận mệnh lịch sử cao cả hơn vận mệnh của một dân tộc. Và tôi xin xác nhận thêm rằng quy định lợi ích chính đáng của Liên Hiệp Pháp và Việt

Nhìn Lại Hiệp định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc
Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Nam

sẽ được tôn trọng.

Riêng công dân của Tổng Thống Cộng Hòa Pháp quốc gia Hoàng Đế Việt Nam có những điều căn bản sau đây:

Nhà nước Pháp, một lần nữa, long trọng tuyên bố quyết định không công nhận việc xâm phạm Nam bộ lãnh thổ Việt Nam bằng bất cứ phương pháp nào. Lãnh thổ đó gồm các địa hạt Bắc Kỳ, Trung Kỳ và Nam Kỳ ... Nhà nước Việt Nam có quyền đình chỉ ký kết những hiệp định về quyền lợi của mình. Nhà nước Việt

Nam

có quân đội quốc gia, nhiệm vụ là giữ gìn an ninh nội bộ và bảo vệ lãnh thổ Việt

Nam

. Các ngành chính quyền Việt

Nam

sẽ do các trọng lượng quân sự Việt

Nam

và cũng có thể do các trọng lượng quân sự Pháp đảo tảo. Nhà nước Việt

Nam

có toàn quyền xét xử các việc tố tụng về dân sự, thương sự và hình sự trên toàn thể lãnh thổ quốc gia.

3 ngày đón tiếp Bộ đội ở Sài Gòn 13, 14, 15 tháng 6, 1949

Bộ đội ở Sài Gòn

Nhìn Lại Hồi Ký của Ông Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lạc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Nguồn: caom.archivesnationales.culture.gouv.fr

Ông tôi viết xin mượn những dòng sau đây tóm tắt quang cảnh đón tiếp Bộ đội và công phu chuẩn bị của người Pháp ra sao, đồng thời những nét thái độ, con người Bộ đội trong những ngày này qua bài viết của Lucien Bodard trong La guerre d'Indochine, trang 151-157

Trước khi về Sài Gòn, Bộ đội ở Cannes (gia đình Hoàng hậu Nam Phương và con cái ở đây) “rời qua” các sòng bài Casinos, bên cạnh có Cousseau tháp tùng. Trong khi đó ở Sài Gòn, Cao Kỳ Pignon, Bonfils lo tíu tíu, mất ăn mất ngủ, chuẩn bị đồ đạc: tăng cường an ninh, cạo quết, trang hoàng, chuẩn bị phái đoàn khách mời Bộ đội đi qua. An ninh súng liên thanh cầm tay đồng dầy dặc, đội kèn trống chuẩn bị, đội quân danh dự, quần áo chuẩn bị. Tổng chi tiêu mất không thể thiêu xót. Phải xem xét, sắp đi sắp lại bài diển văn phòng đồ đạc trong buổi chuẩn bị pháp lý-chính trị Jargon Juridico-polique. Mời chào, mời đồng phục tân nhàn nhàn là mất trẻ chiển ngôn từ đồ vật lòng mời người, giữa hai bên Việt Nam-Pháp, rồi Cao Mên, Lào và cuối cùng cùng chuẩn bị bên. Những chuyên viên đã làm hết sức mình và nay chỉ còn chờ ký vào là xong.

Rồi cuối cùng Bộ đội cũng sắp xếp hành lý sẵn sàng trở về quê miền Đàng Trung Hưng (Côte d'Azur) để
nắm quyền điểu khiển quốc gia Việt Nam
. Ngày
24/04/1949

, Bộ đội lên đồng đội về nước. Bốn ngày sau, ngày 28, Bộ đội từ Singapore về tới Sài Gòn, những người lên thành Đà Lạt. Lý do về Đà Lạt, vì ông muốn chúng tôi “lịch sự” với người Pháp, vì Sài Gòn vẫn còn là thuộc địa của Pháp. (

4
)

Trên chiếc phi cơ trở về đây nắm quyền hành, ông chọn những khách mời, đáng mất mặt, lãnh đạo. Những người ta chọn nhìn thấy ông ở trong buồng phòng mở cửa, đội kính mát to bên cạnh mất mặt phởn phởn, cạo cái nón thực dân (casque colonial) Còn con người đó bị hiểu những người ngoài cuộc với bộ mặt mập phì, tròn, môi dày, mũi hơi xẹp, đôi vai thực nhàn mất hình nhân thực.

Ông ta bước xuống những bước đầu tiên trên sân bay những người máy, chúng thêm ngó mắt nhìn bất cứ ai. Hình như ông không để ý đến những chiếc áo sơ mi Việt Nam, những bộ quần áo dài đen của chúng đang khúm núm cúi đầu hay đến những quân danh dự đang đồng đội

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

ngồi nghiêm chào ông ta. Vào bên trong, viên Cao ủy trên trống để c mất bài diển vẫn đón chào mà mũi câu đũa không quên kèm theo hai chiếc thìa Hoàng Thượng, “Sire”.

Đáp lại, Bộ Ông nói bằng giọng mất giọng mất tiếng, uể oải giọng nhợt nhạt.

Diển bị quan trống lên chỗ nhợt nhạt xẩy ra trong vài phút. Không bắt tay, không nắm tay, không hỏi han bất cứ ai. Tout est fini. Mọi chuyện hoàn tất. Bộ Ông chui vào mất chiếc xe Limousine to lớn phóng nhanh về biệt thự của ông ta.

Như thế ông ta về đây vì việc riêng và để rời biệt thự.

Sau buổi lễ, tôi có cảm tưởng mất diển bị xẩy ra như có vẻ không thoải mái và cái cảm giác có vẻ không thoải mái kéo dài trong tâm trí tôi.

Tôi hỏi hai “cố vấn” bên cạnh Bộ Ông là Cousseau và Faugère có hy vọng gì mất giọng pháp Bộ Ông? Họ trả lời mất cách giọng ngớ ngẩn:

Thật không phải là dễ.

Phản Pignon thì vắn tắt ra hăng hái và quyết tâm về mất thế giới trong trống lại.

Nhưng cái thất bại lớn nhất của giới pháp Bộ Ông là dân chúng Nam Kỳ tỏ ra hững hờ. Ngày để lập và thế giới nhất định náo động mà như thế xẩy ra mất cách âm thầm chẳng liên quan đến Bộ Ông. Họ vẫn sống như mọi ngày như thế. không có gì thay đổi.

Phản ông Ngô Đình Diệm như đã nói trên, ông Diệm như ra rả, tất cả những người lập của ông như can gián Bộ Ông để ra vô vọng. Ông yêu cầu Bộ Ông thực hiện những điều mà người Anh đã thừa nhận cho Ấn Độ và Pakistan. Mất nên tất cả trong khối Liên Hiệp Anh.

Việc thực thi giới pháp Bộ Ông làm ông Diệm cảm thấy thất vọng. Cho nên vào ngày 16 tháng 6 năm 1949, ông Diệm cho phát biểu mất bản tuyên cáo trong đó ông phê phán Hiệp định Élysée và nhắc lại đòi hỏi căn bản của ông là: mất quyền tất cả trên toàn lãnh thổ Việt Nam.

Bản tuyên bố của ông Diệm cho thấy ông cảm thấy mất mối liên hệ hiệp tác với Bộ Ông mà cảm thấy Việt Minh.

Như như xét sau đây của Trần Thủ Liên: “Diệm prit donc ses distances à l’égard de la solution Bao Dai. Les déclarations de Diem dans l’Écho du Viet Nam”, reproduit dans le journal “Tinh Thần”, furent l’objet de commentaires sévères du cabinet de Bao Dai qui craignait que les subsides des Français ne permettent à Diem de développer sa propagande dans les milieux catholiques”. (Trích Trần Thủ Liên, như trên trang, 203)

Diệm không chấp nhận giới pháp Bộ Ông. Văn phòng của vua Bộ Ông đưa ra những bình luận khá gay gắt những người về những người tuyên bố trên vì sự rả rượi những người sĩ diện với mất của Pháp cho phép Diệm tuyên truyền trong giới công giáo.

Bản tuyên bố phản đối Hiệp định Élysée của ông Ngô Đình Diệm đã khác với nội dung và mục đích của Việt Minh.

Nhìn Lại Hiệp Định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Tuy vậy bản tuyên bố đó đã không phản ánh đúng tác dụng gì của “giới pháp Bô Đô” theo nhà tác giả Edward Miller đã nhận định trong bài viết: “*Vấn đề n, quy định n và tính chất của nó: Con đường lên n m quy định n của Ngô Đình Diệm 1945-1954* (Hoài Phi, Vi Huyền chuyên ngữ, Talawas, 2007).

Theo Edward Miller, hiểu đúng thực tế là nhận định của nó là chính mặt đối lập kiên định của người Pháp và Việt Minh trong việc tìm cách lôi kéo ông Ngô Đình Diệm.

Kể từ khi là chính bao lâu sau, ông buộc phải cân nhắc những chi phí khác và đi tìm những đường khác. Giới pháp đó là:

Par ailleurs il comptait sur l'aide Américain pour soumettre l'affaire devant l'ONU pour obtenir l'indépendance. Mais dès juillet 1947, Ngô Đình Diệm dut se rendre à l'évidence que la situation internationale n'aiderait pas à la réalisation de son projet.

(Trích AOM INDO GG CP Suppl. 23: BR n*2106/2 daté du 9/5/1947. Saigon, le 28/05/1947.

Activités du Comité de Gérance dans les provinces libérées de l'

Annam

, trích lại trong Liên, trang 193).

Đúng khác, ông tính dựa vào sự giúp đỡ của người Pháp để đưa vấn đề đến cấp cho Việt Nam Liên Hiệp Quốc. Nhưng ngày 7 tháng 7 năm 1947. Ông Diệm nhìn ra sự thực hiển nhiên là tình hình quốc tế sẽ không giúp ích gì cho ông ta trong việc thực thi chương trình của ông.

Dù gì đi nữa thì vào năm 1954, Ngô Đình Diệm trở thành người của những giới pháp cuối cùng khi không còn giới pháp nào nữa (ultime solution). Như trong bài của J. Dallos trong *L a guerre d'Indochine*

, 1945-1954, Collection Point Seuil, Paris, 19876, trang 211-212 như sau:

“Il a montré à la classe politique Parisienne la faiblesse de Bao Dai au sein même des milieux anti-Viet Minh, la constitution d'un clan proaméricain.” Nó chính cho thấy giới pháp chính trị Paris

và sự yếu kém của Bô Đô ngay từ đầu và những người cùng chính Việt Minh như ông ta. Và từ nay đã thành hình mặt phe thân Mỹ.

(Còn tiếp)

© DCVOnline

DCVOnline: (2) Hiệp Định Élysée ký kết giữa TT Pháp Vincent Auriol và Bô Đô ngày 08/03/1949

Nhìn Lại i Hiệp p Đệ nh Élysée (2)

Tác Giả: Nguyán Văn Lác

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

chá có hiáu lác sau khi Nam Ká (Republic of Cochinchina, nác Cáng hoà Nam Ká - tá 01/06/1946)) sát nháp vào lái Viát Nam

. Tháng Ba 1949, Quác hái Pháp làm luát táo ra “quác hái thuác đáa Nam Ká” đá biáu quyát “sát nháp” Nam Ká vào Viát Nam. Cuái tháng Ba 1949, chính phá Nam Ká đáa thá tá nhiám cho Báo Đái, chám đát cuác thá nghiám chia cát (đá trá - DCVOnline) cáa d’Argenlieu. (*The Indochinese Experience of the French and the Americans* , Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 188).

Vái hiáp đánh Élysée (Viát Nam “tháng nhát và đác láp trong liên hiáp Pháp”) Pháp không trao trá bát cá quyán kiám soát nào vá quân đái, ngoái giao và cá tài chánh cũng nhá trì hoãn xáp đát tát cá nháng thay đái iá mái mát đá Viát Nam tá trá. (The Pentagon Papers, Gravel Edition, Chapter 2, “U.S. Involvement in the Franco-Viet Minh War, 1950-1954”, Boston: Beacon Press, 1971, Section 1, pp. 53-75).

Hiáp đánh Élysée còn cho Pháp toàn quyán quyát đánh sá dáng quân đái Viát Nam khi có chián tranh.

Mâu thuán cáa hiáp đánh Élysée – Viát Nam cháp nhán liên hiáp vái Pháp trong Liên hiáp Pháp nháng quy chá tá chác Liên hiáp Pháp lái do Hiáp pháp cáa Cáng hoà Pháp đán pháng quyát đánh. Marie-Thérèse Blanchet, nhân viên ban Luát pháp cáa quân đái Pháp tái Đáng dáng, tác giá cuán *La Naissance de l’Etat* (Paris: *Associé du Viet-Nam* Edition M.-Th. Genin, 1954), trang 90-91) viát:

Quy trình sai sót (hiáp đánh Élysée – DCVOnline) đáa đán viác trong cùng mát văn bán váa xác nhán Viát Nam đác láp và đáng thái đát đá giái hán cáa nán đác láp này táo ra nháng má hán đán lán nhát.

Liên hiáp Pháp không phái là mát liên hiáp bình đáng giáa các quác gia thành viên nháng là mát liên hiáp đái iá quyán lãnh đáo cáa Táng tháng Pháp. (*The Indochinese Experience of the French and the Americans* , Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 214).

Đán năm 1953, hán 4 năm sau khi ký kát hiáp đánh Élysée, trong một bài báo tên tá New York Times, 17/07/1953, Tillman Durdin cho hay Thá Táng Ngáyán Văn Tâm (chính phá Báo Đái), khi nghián cáu văn bán hiáp đánh Élysée, đã nhán mánh mát sá đán cán thay đái hay loái bá. Mát thí dá, trong phán quy đánh vá chính sách ngoái giao cáa quác gia Viát Nam: “phái đác cá xem xét và đái u háp đái iá sá chá đáo và trách nhiám cáa Chính phá Cáng hoà Pháp” (*examined and cordinated under the direction and responsibility of the Government of the French Republic*

). Và ngay cá các tráng phái đoàn ngoái giao tái Viát Nam

phái đáng thái đác táng tháng Liên hiáp Pháp cháp nhán. (*The Indochinese Experience of the French and the Americans* , Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 216).

Nhìn Lại Hiệp định Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

Quốc gia Việt Nam (l'Etat Associé du Viet-Nam, State of Vietnam), vẫn theo hiệp định Élysée, không phải là 1 väng quốc hay 1 näc cäng hoà, không có quốc häi dân cä, không có cä hiän pháp. Đây là ao äc không thành cäa Bäo Đäi – Đän thäng mäi thäng Tä 1953, Bäo Đäi vän cän đäa bäi thä riêng là Trän Văn Tài bäi mät sang Pháp nghiên cäu nhäng bän đä o hiän pháp (*The Indochinese Experience of the French and the Americans*, Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 217).

Bäo Đäi

Nguồn: Getty Images

1953, vän đä đäc läp vän cän näm trên nghä tränh chính trä Việt Nam. Đä giäi thích, Thä täng Joseph Daniel, ngày 03/07/1953

, nói sä chäm trä này cän thiät đä “hoàn mä hoá” nän đäc läp và chä quyän cho Việt Nam

. Täng thäng täng lai cäa Pháp, Francois Mitterrand, đã phän pháo “Tä năm 1949 đän nay chúng ta

đã trao trä nän đäc läp cho Việt Nam

cä thäy 18 län

. Đã đän giä chúng ta trä đäc läp cho Việt Nam

mät län näa và phäi là län chät.”

“Hoàn mä hoá đäc läp” chä là chiän thuät trì hoãn cäa Pháp, nhä De Gaulle đã tuyên bä trong

Nhìn Lại Hiệp Ước Élysée (2)

Tác Giả: Nguyễn Văn Lộc

Thứ Năm, 23 Tháng 10 Năm 2008 05:55

cuộc hiệp báo ngày 17/11/1948, “con đường đúng để áp dụng ở Đông Dương bây giờ là không làm gì cả. Chúng ta phải biết mua thời gian.”

Vì các chính khách có tên tuổi đều tránh né, ngày 11 tháng Giêng, 1954, Bảo Đại đã phải cúi hoàng thân Bửu Lộc làm Thủ tướng. Thủ tướng Bửu Lộc cũng chỉ kéo dài được 6 tháng. Ngày 3 tháng Ba 1954, phái đoàn của Bửu Lộc sang Pháp tìm “nền độc lập thật” cho Việt Nam. Đã quá trễ. Trong tình hình Điện Biên Phủ, ông đã phải luôn bên Pháp. Bảo Đại cũng thế, đã lên đường tìm “nền độc lập thật” cho Việt Nam ngày 10 tháng Tư và phải luôn ở Pháp. (Trích *The Last Emperors of Vietnam: From Tu Duc to Bao Dai*, của Oscar Chapuis, nxb Greenwood Publishing Group, 2000).

Toà Đô Chính Saigon

Nguyễn: blogger.com

(3) Theo *The Indochinese Experience of the French and the Americans*, Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 188, cuộc biểu tình quy mô lớn ở Nam Kỳ ngày 23 tháng Tư có 55 phi vụ thu hút trên 63 thành viên có mặt (tổng số là 64).

4) Th nh t, Cao u Pháp (Leon Pignon – DCVOnline) c n không cho dùng dinh Norodom là lý do B o Đ i i p b n doanh t i Đà L t (*The Indochinese Experience of the French and the Americans* , Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 191). Th nh, ngày 14 tháng 6, 1949 bu i i đón ti p B o Đ i và cũng là d p đ Qu c tr ng B o Đ i nh n m nh nh ng “nét Vi t Nam” c a hi p đ nh Élysée đã t ch c t i Toà Đô chính ch không ph i t i Dinh Norodom – Pháp “l phép” không giao i Dinh Norodom cho Qu c tr ng Qu c gia Vi t Nam. (*The Indochinese Experience of the French and the Americans* , Arthur J. Dommen, Indiana University Press, 2001, trang 189).